

Frantzia Ország. — Ezek a' Frantzia Királynak és Királynénak feleletei; mellyeket a' Nemzeti-gyűléstől ki-rendeltetett Biztos Inquirálóknak külön külön adtanak által, és a' mellyek Jun. 27 dikién a' Nemzeti-gyűlésbenn közönségesen felolvasattanak.

A' *Királynak vallástétele. — „Látom Uraim!* hogy küldtetéseteknek tzeilya; vallás nem lehet; mindazáltal a' Nemzeti gyűlés kívánságához kívánom magamat szabni; 's tselekedetem indító okáinak nyilván való megvállásától soha félni nem fogok. Elűtozásomnak okai azon meg-bántattatások; és fényezetődzések, mellyek Familiámon; és tulajdon személyemen Aprilisnek 18-dikán elkövettettenek. Az időtől fogva külömb-külobféle irások által kerestettenek az eszközök, a' személyem és Familiám ellen való erőszakos tselekedeteknek munkába való vételére; melly bántodásim mind ez ideig büntetetlen maradtanak. Az ólta máf *Párisban* való maradásomat; sem bátorságosnak, sem illendőnek lenni nem itéltem: mellyhez képpes ezen Városnak el-hagyását kívántam. Minthogy pedig ez nyilvánosságom meg nem eshetett; arra határoztam magamat, hogy éttzakának idején és minden kísérek nélkül indullyak útnak. Az Országból ki-menni soha nem tzeleoztam. Sem külső Hatalmásokkal, sem Rokonimmal; sem pedig más ezen Országból ki-bujdosott Frantziákkal öszve nem beszéltem. Ennek meg-bizonyíttására elő hozhatnám azt; hogy *Montnedybenn*; magamnak és Familiámnak befogadtatására szállítások voltanak elkészítette. Azért valóítottam való pedig ezen helyet; mivel ez meg vagyott erősítve; és Familiámaf benne bátorságosnak lenni állítottam; azonban a' szélen-is lévén ezen helység; itt minden befűtésnek; ha tsak ugyan valaki az Ország ellen valami

I i i

a' felet

e' félét próbált volna, ellenek álhattam, 's a' hol szükséges tanált volna lenni, minden veszedelmeknek el háritására személyesen meg jelenhettem volna. Egy ízval *Montmedit* első meg-állapodásomnak helyéül választottam addig, míg az után háznosnak itéltem volna lenni, az Országának más olyan valamellyik részébe menni, mellyet akkor ilendőnek fogtam volna gondolni. Az által, hogy Párist oda hagytam, mint leg-fontosabb fundamentommal akartam nem igaznak lenni meg-mutatni azt, hogy szabad nem vólnék; melly-is valamely nyughatatlanságnak szerző oka lehetett volna. Ha az Országból ki-menni szándékom lett volna, jelentő Levelemet nem tettem volna el-indulásomnak első napján közönségessé, hanem el-vártam volna véle a' határon kívül való érkezésemet. Párisba visszafizta térni szüntelenül ohajtottam, melly értelemben kelleik vétetődni jelentő Levelemben álló ezen szavaimnak is: — „Frantziák! 's különösen Ti Párisiak! melly nagy örömöm leszen, midőn magamat közöttetek szemlélni fogom“ — Aranybansak 13,260 Livrák valának szekeremen, azon leveles táskában pedig, mellyet a' *Dépártmán* hozzám visszafizta küldött 570,000 Assignátáim. A' Moszfiónek el-indulásom előtt egy kevéssel szándékomat ki-jelentettem. Ő csak azért ment külső Országra, mivel nagy egyeztünk vala-meg, hogy ne járnánk egy úton, 's hogy ő ismét térjen visszafizta hozzám Frantzia Országba. Kevés napokkal el-indulásom előtt az engemet Kurir képpen kísért 3 személyeknek parantsolatul adattam, hogy magoknak, mivel valamely követtségben fognának küldettni Kurir köntől tsináltatnának, edgyik pedig közzüllök szóval való parantsolatomat csak az utolsó nap vette röllem. Az hamis Palsus, útozásomnak könnyebbítésére szükséges vala, és azért szolgált külső Országta; mivel a' külső dolgokra ügyelő Hivatal nem szokott csak az Országban benn szolgáló Palsust adni. Sofia egyéb Proteffatiot nem tettem, csak a' hátra-hagyott jelentésemet. Ezen Proteffatio pedig

nem illeti a' Constitutionnak fundamentomos fel-tételeit, mint ez magából a' jelentő Levélből nyilván van, hanem csak az ezeknek el-intézésének (Sanctiojának) módját, az az, azon kitsiny szabadságot, melly nékem még-hagyatottnak lenni tet-tett, és azt, hogy mivel a' Decretumok nékem egy általjában által nem-adattanak vólt, a' Constitutionnak egészsz egybe foglalításáról ítéletet nem tehettem. Az én jelentő Levelembenn tanáltató fő ellen-vetés, csak a' Törvények' ki-szolgáltatásának, és bé-töltetésének módjábanu való nehézséget illeti. Utózásombann esett értésemre, hogy a' Constitutionnak helyben hagyása iránt való egyet értés közön-séges. Ezen közönséges egyet értést Párisban nem vólt módom által látni; de utózásom közben gyűjtött személyes tapasztalásimból által láttam, melly szükséges volna a' Constitutionnak fenn-tartása, és a' közönséges nyugalomnak általma végett fel-állított Hatalomnak illendő erőt adni. En jazon-nal, hogy a' közönségesen egyező akaratot által láttam, nem késtem leg-kisebbit-is, mindenemnek a' mi személyes tulajdonom, a' népnek boldogsá-gáért való fel-áldozásával. Minden ki-állott kedvetlenségimről jó szívvvel el-kívánok felejtkezni, csak a' Nemzetnek boldogságát és békességét bizonyos lábra állithatsam. "

A' Királynénak felelete. — „Jelentem, hogy midőn a' Király, Gyermekével edgyütt el-útozni kívánt volna, engemet semmi-is a' Világön abban, hogy őtet követném, meg nem akadályoztathatott volna. Külömb-külömb környül állások közt két esztendők el folyta alatt eléggé nyilvánosságá tettem, hogy őtet soha el nem hagyom. Az, a' mi az el-útozásra még erősebben fel-indított, ez vólt; mivel a' Király az Országot el-hagyni nem akarta; melly is ha kívánsága lett volna, én ennek, minden erővel ellenébe tettem volna magamat. A' Fijamnak már az előtt 5 hetektől fogva beteg Udvari Meesternéje, csak az indulásnak napján vette a' parantsolatot; de az útozásnak tizelyát éppen

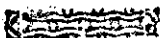
nem tudta, ugy hogy még tsak szükséges öltöző ruhái sem valának vele, és én adtam a' magaméból nékie egy néhányat. A' 3 Kurirok leg-kiseb- bet sem tudtanak belőlle hová és mi végre tzele- zna az útozás. A' lovakért fizetendő pénzt az út- bann kapták ki, a' parantsolatot is, hogy mitsoda- útát tartanának az útozás közben vették. A' két Kamarás Afzszonyok elindulásunknak szempillantá- sá bann vették a' hirt, kik közzül az, a' kinek fér- je a' Kastélybann lakik, ezzel még tsak nem-is be- szélhetett. Moszfiönök és Mádámnak ismét hoz- zánk kellett volna Frantzia Országba vissza jö- ni, 's tsak azért vették külső Ország felé úttyokat, ne hogy ha velünk egy úton járnának, a' Posta Státziokon a' lovak dolgá bann fogyatkozást okoz- nának. A' *Villekié* Ur szobáján keresztül jöttünk ki házunkból, még pedig illyen előre való vigyá- zással, hogy mindenikünk külön-külön menne a' másik után.

BC Ezen feleleteket a' Felséges Személyeknek szó- val való elől mondásokból irták le a' fellyebb ne- vezett 3 inquirálók. A' Király a' magát, midőn már meg volna írva, fel szóval el-olvasta 's nevé- nek alá-írásával meg-erősítette. — Ezeknek fel-ol- vastatását a' Nemzeti gyűlés tsendesesen meghalga- tván, azt ítélte, hogy végső ítéletet tenni irántok mind addig nem lehetne, még a' több részes sze- mélyek is vallás-tételre nem vonattatnának. — Azon személy, ki a' voxoknak többsége által a' Korona-örökösének Kormányozóul az Orzágnak Polgárjai közzül fog válloloztatni, hitének le-tétele által fogja magát ennek élete és egészsége gondvise- lésre el kötelezni. Ezen Kormányozótól fognak függeni minden személyek, kik a' Korona örökös- sének szolgálattýára lesznek rendeltetve; nevelteté- sére szolgáló physikai, erköltsi és politikai régulá- kat pedig a' Nemzeti gyűlés fog a' Kormányozónak sinor mértékül eleébe szabni. — Minek utánna az *Orléáni* Hertzeg sokaktól Ország Igazgatójának kiál- tatott volna, ezen Hertzeg közönséges Ujság Levél-
ben

ben mondatik ki-hirdettetettnek lenni; hogy ő ugyan ezen hivatalt, ha ugy tanálna-is történni, hogy nékie ajánlatnék, el nem fogadná, hanem egyéb aránt mint jó Hazafi a' köz-jónak óltalmazására mindent el-fogna követni. Ezen nevezett Hertzeg Jun. 24-dikén első vala azok közzül, kik a' Nemzeti gyűlésbenn meg-jelentenek; ennek pedig egy 11 esztendő's sijatskája a' *Montpensieri* Hertzeg ugyan ezen napon Nemzeti forma ruhá'bann jelent-meg, mint Nemzeti Gárdista, a' Strá'sa-piatzon.

A' *Thuilleria* nevü Királyi kertben egy szoba ké-szítettik, mellyben *La Fayette* és *Gouvion* rendre fognak a' Király személlyé'nek bátorság'bann való lé-teléért vigyázaton állani. E' mellett 36 Kapitá-nyok vagynak ki-rendeltetve, kik közzül mindenkor 12 ten vagynak egyfzersmind harmadnapig vi-gyázaton, u. m. négyen a' Királynál, négyen a' Ki-rálynénál, és ugyan annyin a' Korona-örökösénél, kiknek parantsoló Komendánsok mindenkor egy Ba-talion Májor szokott lenni.

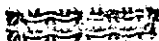
Belgrád, Jul. 4. — Noha semmi jelét a' hábo-runak nem láttyuk, főt a' békeké'get minden nap job-ban közelíteni hiszszük: itt mind azon által a' föld-töltéseken szüntelenül szorgalmatofon dolgoznak és az ágyukat vontattyák 's magok ki-rendelt helyeik-re ki-szegezék. A' Tsajkásoknak egy része Orfova mellett, a' más része a' Száva vég-partyánál, a' har-madik pedig *Titelnél* várja készen az ujj parantsolatot. A' Transportok-is serényen vitetnek le fe-lé: de még mind ezekből-is a' háborut nem gya-níthattyuk.

Ns. Ugotsa Vármegyének főispánnya Mgos. Gróf Széki *Teleky József* Ur ő Nagysága, midőn ezen Megyében közelebről Pünköszt Havának 18-dikán, a' Bétsben Böjt-más Havának 14-dikén a' folyó éltendőben kolt F. Királyi Rendeles felolvastatnék, következő ékes, fontos, és határozatos bezzédat tartta a Rendelek között,

Tekintetes Nemes Vármegye! — „Midőn ez előtt egy éltendővel édes Hazánk szabadságát a' Törvény helyett tsupa kény szerint való igazgattas feles éltendőkig tartott nyavallyájából labbadozni láttam volna, és onnan eredett ezen Ns. Vármegye egybe gyült Rendjeinek egész Hazánkkal közbrömének Tanuja és rézese lehettem vala, tellyes igyekezettel azon voltam, hogy Hazánk éllendü kezdett reménységét, annak helyes okainak élédásával mindenütt fel tartsam, terjeszszem és nevellyem. Mert valamint a' valóságos vezzedelmét a' Hazának, mind a' Hazafiakkal idején korán észre vétetni, mind annak elhárítására, minden helyes útakat egész maga megtagadásával elkövetni, egy jó Hazafinak legszentebb kötelelségének mértem; és azt a' mint töllem ki-telhetett tellyelteni is egészsz erővel igyekeztem mindeukor; úgy más felől abban az ítéletben voltam örökké, hogy a' hól a' Haza vezzedelmének még árnyéka lintsen, az ok nélkül képzelt vezzedelemnek hijába-valóságát, fel nem fedezni, annál inkább pedig ijjeztő váznak áll vezzedelmét koholni, és annak mint valamely Késértetnek félelmével, Hazánkfiai tsendeségét háborgatni, nem egyébből, hanem vagy osto-ba félenkségtől, vagy a' legfeketebb gonofzságtól szármázhatik. De jóllehet ilyen kedvesen hízeltedő reménység kezdetében lenni, már akkor is édes Hazámat egész gyönyörüséggel tapasztaltam légyen, mindazonáltal úgy tettett nekem valósággal, hogy az akkori állapottya a' mi Magyar Hazánknak nagyon hasonlított vala a' leg-keményebb hozfzszas fogásból egyszersmind és reménységén kívül ki-szaba-

szabadult rab állapotjához. Tudniillik valamint ez, ha hirtelen meg-szabadúl, alig hitetheti-el magával, hogy szabadon legyen, és ottan ottan mint egy magáról el-felejtkezvén a' szabadulásán való örömét, az előbbeni lántzai zörgésének, tömlötze fetétségének, irtóztató magánosságának, és a' rab-ság minden egyéb ilzonyosságainak képzelésével keseríti; ugy miis a' sok esztendőig tartott félelmek által a' reménységnek minden ízét el vesztvén, nem tudtunk, vagy nem mertünk valahogy azzal a' félelem hozzá elegyítése nélkül élni. De ha nem lehetett több más Hazafiak között nekem is Hazám jó reménységének ilyen módon hasadni kezdő piros hajnalában-is különös nagy gyönyörüséget nem találom, mennyivel nagyobb és méltóbb okait találhattyuk mostani örvendezésünknek, onnan fog megtettzeoi, ha az akkori reménységünket, a' mostani valóságnak tapasztalásával, avagy tsak némely részeire nézve egybe hasonlítottyuk. — Reménylettük vala tudniillik akkor, hogy a' Királyi Koronázásnak oly sok esztendőig lett el-múlatása, sőt már némely szabadságaink ellenségei által annak szükséges voltának kétségbe hozása után Királyt fogunk Öss Törvényeink és szokásaink szerint koronázni. És már tsak ez a' reménység-is mennyire rebdestette el alélt sziveinket, egész Hazánkat, és azok között ezen Nemes Vármegye itt egybe gyűlt Rendjeit merem hívni bizony-ságul. De hogy olyan Királyt fogjunk Koronázni, a' kit minden Királyi virtussaira és tulajdonságaira nézve, különösen láttatott a' Hazánk boldogságára vigyázó Menoyei Felség a' Magyar Koronának hordozására kélízíteni, és a' ki egy esztendő alatt több igazság szeretetének, és valóságos hajlandóságának jeleit tapasztallhatta a' Magyar Nemzettel, mint sok ötöt meg-előző Királyaink egész edgyüvé számbált hofszás Uralkodásaik alatt, azt ugyan már a' tapasztalás nélkül nem tsak reményleni, de még hinni sem tudtuk volna. Nem volt énnékem soha Kenyerem a' hízékedés, és nem élletem vele még ak-

kor is, midőn leg-több szükségem lehetett volna rá, Sőt igen nagy és alacsony vétkeknek tartottam örök-
ké a' nyelvet, mellyet a' Teremtő a' sziv tolmát-
tsának készített, éppen ellenkező tzelra fordítani,
de más felől hibás dolognak tartanám a' hízeltke-
dés kerüléséből jó Királyunk igaz és nyilván való-
ságon épült ditséretét el-titkolnom, mert az bizo-
nyos tekintetben Neme és mint egy kezdete volna
a' rágalmazásnak, a' melly a' hízeltkedésnél, is
rutabb.

Reménylettünk továbbá sok jót ennek a'
drága Fejedelemnek Királyi örököséről, mint a'
kire minden a' maradéka iránt szorgalmatos nép-
szerető szemeit veti. De hogy abban a' több Nem-
zetek között a' mi Magyar Nemzetünknek különös-
sen olly hathatós Pártfogóját, és Julsainak erős és
megtántorithatatlan őrző Angyalát fogjuk tapasztal-
ni, a' millyennek magát lenni sok történetekben az-
olta nyilván megmutatta, az minden reménységün-
ket fellyül mullya. — Reménylettük akkor még
azt is, hogy a' Palatinusi Hivatalnak Törvényeink
ellen régtől fogva való meg-szünése után Palatinust
fogunk választani, de hogy ollyat választunk, a'
ki a' Palatinusi hivatal kötelességének azt a' részét,
a' melly a' Király, és Ország között való maga
közben vetésében áll, olly szivesen igyekezze, és
olly fogatosan tudja tellyesíteni, mint az a' kit
választottunk, azzal ugyan az emberi előre látás-
nak nem volt engedtetve bennünket biztatni. —
Utollyára reménylettük vala akkor azt is, hogy 26
esztendők el-telése után Ország Gyűlését fogunk
tartani, és már csak ez is nagy tellyesedése va'a
régi kívánságunknak. De hogy ezen az Ország
Gyűlésén a' Hazánk boldogságára nézve, annyi sok
Ország Gyűlései végezésait edgyütt véve is fellyül
múló Törvény Czikkellyeket készíthetünk, mint azt
magokból a' Czikkellyekből és Deputátusaink Re-
latiojából bőven meg fogja érteni a' T. Ns Várme-
nye, az ugyan minden egyenesen ítélők meg val-
lása izetint sokkal túl jár az akkori reménységün-
kőn

kön. A' melly Czikkellyekben a' kik nem láttyák egy felől a' Királynak jóságát, igazság szeretetését, és a' mi valóságos szabadságaink 's Julsainak feltartására igyekező szándékát, más felől pedig a' Hazánk Rendjeinek Királynak hűségével elegyült magok és maradékaik javára intézett értelmes igyekezeteket, azok úgy tartom vagy nem tudják mi az Országunk java, vagy valami magok attól különböző és azzal meg nem állható hasznokra nézve nem akarják tudni,

Es mentől nevezetesebb okait találok mind én, mind a' mint reményelem a' T. Ns. Vármegye magunk és Hazánk közönséges örömeinek dolgainknak mostani szerentsés állapottyában: annál inkább tartozunk annak állandóságára vezethető minden útkat elkövetni. Mellyek között nevezetesnek tartom

Elsőször: Hogy ha valamint egy felől a' T. N. Vármegyék a' magok Törvényes Julsajkra, mint a' mellyeket szabadságunk szeme fényének lehet tartani, illendő és ki nem fáradó figyelemetességgel lézünk; úgy más felől azon Julsajkat, azoknak igaz határain túl venni, és az egész Országunk egyben gyűlt hatalmának kifesebbetéséig, minden Rendnek, és csak azzal edgyütt járható valóságos szabadságunk felforogatásával ki-terjesztetni tartózkodni fogunk. Mert a' mint *Cicero*, *Plató* után igen helyesen mondja, a' valóságos boldogságávalamely Országunk, az egésznek egymáshoz való szerkeztetésében áll, és a' midőn a' grádits fokokból vagy ki vesztünk, vagy azokat megvagdallunk és a' rendekből ki verjük, akkor nem a' fel menetelt, hanem az egész esést segittük.

Másodször: Hogy ha valahogy akaratunk ellen is talált volna történni, mellyet ugyan nem reményelem, a' mivel akár mi módon is jó Királynak törvényes hatalma és Julsai sértetődhetek volna, annak mind ő Felségéhez való háládatosságból, mind pedig magunk javának meg gondolásából, úgy töröllyük el minden nyomát, hogy annak emlékeze-

te se háborgatása mind két részről szorosán ölzve-
kaptolt sziveiket. Mert ha minden Országának boldogsága a' Főnek a' tagokkal való tökéletes ed-
gyességétől függ, és ha ezek ama nélkül épségben
nem maradhatnak, bizony annál inkább, a' hol a'
Király és Nemesség van, azoknak a' Jussait maga
a' dolog termélete, és annak Ura ugy ölzve szö-
te, hogy edgyik a' másik sérelme nélkül, tellyes-
séggel meg-nem bántattathatik. Itt van az a' szük-
séges *Confessus nervorum*, a' mellyre a' hol vagy a'
Király, vagy a' Nép elegendendő képpen nem vi-
gyáz, örökké kárát vallyá. Bizonyittya ezt min-
den erről el-felejtkezett népeknek, de kivált bizo-
nyittya e' máj napon amaz eddig a' leg-elsőbbek
közzé, számláltatott, de már minden eddig való
nehézségét az Europa Componájában el-vezített nép-
nek igen szomorú és ijjezthető példája, a' hol a'
nép szinelt baráttjai, de valóságos árúlói a' Ki-
rályt a' Nemességtől előbb el-szakasztván, már most
nem tsak a' kettőt veszedelembe hozták, hanem
magát a' népet-is, a' mellyet a' Szabadság ál-
ortzája által tsábitottak, az egymás üldözésének
Jussai lábálá tapodásának, egymás öldöklésének,
pusztításának, és egy szóval a' rend fel-bomlása
minden iszonyú következéseinek ki tették, mellyek-
től az Ur Isten minden az utolsó ki-irtást meg nem
érdemlett népet óltalmazzon. Bizony örökös és
soha kétségbe nem hozható igazságnak tartatott és
tartatik az, minden magok meillerségét értő Politi-
cusoktól, hogy a' nagy népek maga jávára való
igazgatására el-kerülhetetlenül szükséges a' Királyi
mérséklett de illendő erejű hatalom. Ennek pedig
fenn-tartására éppen olyan szükséges a' Nemesi
Rend Jussainak óltalmazása. És ilyen boldog re-
latioba tévén régi eleink a' mi Királyunkat-is a'
a' Nemességgel leg-főbb köteletség annak védelme-
zésére mindent mind két részről véghez vinni.

Es ezen köz-örömnök állandó meg-maradására
vezető általam fellyebb jelentett két utak már a-
zok, a' mellyeket Felséges jó Urunk-is ezen hoz-

zám küldött, de a' T. Ns. Vármegyének szőlő Ke-
gyelmes Rescriptumában Atyai szorgalmatossága sze-
rint aljánlani méltóztatik. Mellynek által adásával
a' T. N. Vármegyét Hazája szeretetére kérem, hogy
azon régi Poéta Verséről *Nusquam libertus gratior
extat, quam sub Rege Pio*, meg- emlékeztvén, az ab-
ba jelentett és bizony köz- javunkra tzelező Atyai
intését Felséges' Urunknak' tellyesíteni tartsa leg- szo-
rosabb Hazafiui kötelességének.

*Egy Poéta, vagy inkább Vers-szaragó Bardtom, tizon-
öt lábokon húzta-ki ezen Versfehet, egy Frantzia' so-
hajtozó melyéből,*

Sebes szívemet martzongó kegyetlen indulatok,
Kényszeritek az Egekre! szívemből oszoljatok;
Szűnyetek meg, olly kinosan, éjjel nappal gyötreni;
'S azt a' Kedvest, engedjétek nőkem el-felejteti;
Kinek mindég előttem áll szívembe metzett Képi,
'S hogy nem szabad ölelgetni; szívem izékre tépi.
Ha meg- szán- is; ha nem szán- is, tsak nőnek gyö-
trelmeim;

Fájdalmimat tolmatsolják könnyüvel tölt' szemeim:
Mert ha meg- szán; én- is, ő- is, meg- sértyük hűsé-
günket

Azok iránt, a' kik birják elsőb jussal szívünket;
Ha meg- nem szán, ugy- is, várni mit lehet bús fe-
jemnek?

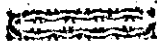
Nem mást; hanem — tsak el- veltét, ketté repett
szívemnek!

Bár veszfek én — tsak Kedvesem illy gyötrelmes
tüzeke

Ne szenvedjen; inszálom a' tűz-óltó fellegeket.
Kivánságim gyujtogató, ó te tilalmas alma!

Mért nints békjós kezeimnek rád ki-nyulni hatalma?
Vagy, lágy szívem érzékellen kövé mért nem vál-
tozott?

Gyenge érzékenységeinek, mint ily kinnal áldozott,
Természeti édes őszön, egy szeretőt tartani;
De a' Papok, szent Törvényvel szoktak attól
tillani:

Mit tehetünk rólla? hogy a' szomszédunk forrásából
 Edelsebbet merithetünk, mint a' magunk kútjából.
 Felelünk veszen töllünk egy nagyobb tiszteletet:
 Szeretõnkõl mit irigyli? a' forrób' szeretet.
 Nints hát más mód: vagy a' törvényt; vagy a' ter-
 mélfzetünket.

Változtassátok meg Papok! mit kínoztok bennünket!

Lofontz 1. Jul. — Oskolánk Elõlljárói szorgal-
 matos gondoskodásaiból második Professorunk is ál-
 lították, és ezen helyet érdemes *Rozgonyi* Jofef
 Uram mindeneknek örömére el-foglalván, tegnap
 elõtti született nyelvünkön tartott és ezen alkalmat-
 ossághoz intézett beszédében áll-nélkódásra méltó
 módon azt rajzolta-le, minõnek kellesték lenni egy
 Oskolának, minõnek a' Tanítóknak és Tanulók-
 nak, és végre a' Tanulók Szüléinek. Boldogok,
 kiknek ezen sinor-mérték szerint tanulni szerentséjük
 vagon. Ezen Beszéd rövid idõn nyomtatás alá
 menvén, maga magát meg-fogja ditsérni.

Elegyes jegyzések. — „A' Dunán túl való
 Evangeliások nem régiben gyülelt tartván el-végez-
 ték, hogy Gyõrbenn a' Pofonyi Gymnasiumhoz ha-
 sonló Gymnasium állittassék-fel. A' Dunán túl va-
 ló Eklésiáknak nagyobb része a' maga adakozásá-
 val ennek fel állittatását, a' más rész pedig a' So-
 proni Gymnasiumnak virágzóbb állapotba való hely-
 heztetését fogja eszközölni. Meg lehet vallani, hogy
 Gyõr Várofsa valósággal kedves helyel fog ezen
 itt õszve gyülekezendõ Mú'sáknak kedveskedni. —
Königsbergben szintén más fél Milliokig bankérotált
 — az az enyi adofságának meg-fizetésére magát
 elégtelennek lenni jelentette — egy *Seligman* Jofef
 nevü 'Sidó. Sok kereskedõ házat meg-rontott ez
 által Pruszfiában. — *Nápoly* és *Roma* véget ve-
 tettenek a' hofzfas egymással való perlekedésnek;
 melly ki-tetteik abból, hogy a' Nápolyi Király az uj-
 janon válószott Püspököknek neveiket a' meg erős-
 sítetés végett a' szent Székhez Romába küldötte
 által.

Magyar Ország. — *Vetse-Szék* nevezet alatt értetik, *Ns Veszprém Vármegyében* helyheztetett *Tapolczafői, Kis-Jenői, 's Vetsei*; ugy nem külömben *Ns Sopron Vármegyében* fekvő *Dör* helységbéli *Prædialista Nemeseknek Kormányzések.* Ezen Szék meg-szünt volt *II. Josef* alatt: hanem most ujra fel-allott, és Táblája meg-ujjítatott. — A' Tábla-Birosággal rész szerint újjonnan meg-tiszteltetett, rész szerint pedig annak előbbi bírásában meg-erősített *Uri Személyek* így következnek:

Nagyságos Gróf *Várkonyi Amadé Antal*, Fő Tisztel. *Scharlach Károly, Pánkottai Apátúr, 's a' Györi Káptalannak Fő Zsoltározója, Kánonokja, és a' Lelki dolgokban Helytartója: Kopuvári Antal, Veszprémi Kánonok, és Sümeghi Fő Esperest; Páintner Mihály, Rátóthi Prépost; és Somogyi Leopold, Györi Kánonok Urak.* — Nagy Tekintetű *Medgyesi Somogyi János, Arany Sarkantyús Vitéz; Nádor ispányi Itélőmester 's Tanácsos Szent-Gáli Josef Tanácsos, 's a' Györi Kir. Tár Igazgatásánál Tisztviselő ... Urak. Tek. Kún László; Veszprém Vármegyének első All, és Ecsízi Anyos János, második All Ispánnyal. Farádi Vörös László, Horváth Josef, Rohontzy György, Csúzy Gáspár, Vigyázó Josef, Csúzy Josef, Illésy Miklós Veszprém Vármegye' Fő-Jegyzője (Ordin. Notarius), Paraitz Ferentz, Balásovits Mihály, Rohontzy Pál, Eöry János, Högyészti Sándor, Bécsut István, Rába Boldisár, Szakonyi János, Györffy Josef, Karkoványi Ferentz, Sáry Pál, Osvald Sigmund, Kámondy Márton, Vigyázó Károly, Kemény Pál, Karátson Antal, Pordán Sámuel, Peritzell János, Forintos Sigmund, Horváth Margarits Josef, és Hajas Tamás Urak.*

Az *Allispányi Tíztségre* nevezettek:

Tek. Vajda Ferentz, Csúzy Gáspár, Rohontzy György, Vigyázó Josef Urak; kik közzül az elől említett Ur, köz akaratul meg-hagyatott Tíztségekben.

Fő-Jegyzőségre: — Högyészti Sándor, és Markás Ignác Urak; kik közzül a' másodikra esett a' vége,

voks. — Fő-Bíróságra: — *Kolosvári Ferentz, Vigyázó Károly, Vámbó Péter, Karátson Antal.* *Kolosvári Ferentz* Ur meg-hagyatott; már ez előtt is érdemesen viselt hivatalában. — All-Bíróságra: — *Zámbó Péter, Karátson Antal, Korátson Károly, Csoknyai József* Urak. Az elsőre mentek a leg-több voksok. — Az Ügy viselésre (Fiscalis) *Vetsey Ferentz, Horváthi Margarits József, 's Hegyi Ferentz* Urak; és *Vetsey Ferentz* választatott.

Esküdtekké rendeltettek: — *Csoknyai József, Eöry István, Szombathelyi Ferentz, Balog János, Szentiványi László, Bognár András, Soós István, Gyapay Ferentz, Veszprém 'András, Fűvészes György, Papp András, Szalóky István, Perfovits Ádám, Jankó Imre.*

Mivel pedig a' Fő-Jegyzőségre méltóztatott Ur, *Ns. Veszprém Vármegyében* is rendes szolgálatban vagyón. — All-Jegyzői hivatalt visel — következésképpen könnyen meg-történhetne, hogy Vármegyei kötelessége gátot vetne talám olykor a' *Vetse-széki* hivatala' tellyesítésének: erre nézve méltóztatott a' Nagys. Fő-Ispány Ur, *Vajda Ferentz* Urát All-Jegyzővé rendelni; All-Ügyviselőt-is tett, *Gombos Moyses* Ur' személljében.

A' *Vetse-széki* szolgálat, ingyen tétetett volt az előbbeni időkben; de minthogy böltsen tudja azt Püspök 's Nagysága, hogy valamin' tsak jobban fordul a' kerék-is, ha kenik: ugy bizonynal szerentsébb előmenetelű a' szolgálat-is, ha jutalommal serkentetik: ez okon olly kegyes ígéretet méltóztatott tenni, hogy míg az Isten ötet élteti, az All-Ispánynak 300; a' Fő-Jegyzőnek 200; a' Fő-Bírónak 150; az All-Bírónak 100; az Ügyviselőknék végre 150 forintokat fog tulajdon Kintstárjából fizet-teti, minden eszendőben.

A' Kir. Biztosok' fel állittatásának alkalmatosságával, *Ns. Veszprém Vármegyének* adattak volt által a' *Vetse-szék*' minden törvényes végzéseit (*Acta judicialia*); most tehát el-végeztetett a' Közönséges Gyűlésben, hogy vizsgálja kéretteksenek; és meg-ne-

vezendő bátorságos helyen tartásának. Ezek így meg-esvén, szíves kívánságaikat intézték a' Nagys. Fő Ispány Urhoz a' T. Karok és Rendek, mint színtén a' Gyűlés' kezdődésével tselekedtek volt: 's ezzel a' Gyűlés' el-oszlott.

A' mi F. Urunk az egész F. Ts. Királyi Udvarral edgyütt hónap eltvére vártaik-bé Bétsbe. — Egy Bukovinából Szutsovából a' mult hónapnak 14-dikén költ Levélből azt értjük, hogy az Erdödy egész Huszár-serge Nyántzából meg-indult Moldova-felé, és elé felé utoz Kallyavidig 's ott kapja a' további parantsolatot. — 13- és 14-dikben innen az egész Artilleri Rézerva 3 léregeben meg-indult *Iskán* felé egész tabori és tsatázó készülettel. — General Repnin 60 ezerevel magával által ment bizonyoson a' Dunán, hogy a' nagy Vezért fel-keresse és köszöntésére lehessen. — A' Métyből el-szökött Frantzia General Marquis de Bouille, ki a' planumat készítette vala a' Frantzia Király mostani Izerentsélen utjának, a' F. Ts. Királyi Tábornál Fegyvertármesternek tétetett. — Itt az a' hire Bétsben, hogy egy Feliéges rendeles szerint a' Határnak sergeknek ezután Bétsben semmi Hadi Agensek nem fogna lenni; hanem az itt lévő *Invalidusok* Hivatalbéli széke fogna ezeknek ügyeket folytatni. — A' mondatik, hogy egy *Illyriai* Udvari Bukhalteray fogna itten fel-állíttatni. — Bétsben a' Váriántzában szüntelen mozgatják máig-is az agyú gollyobisokat, és noha minden békeféléggel álmadoz, máig-is hadi tündes készületek vagynak. —

— *Temesvár*, 19. Jun. — A' Viddin felől jövő hírek azt erősitik, hogy rend kívül el-vagynak terheltetve a' Török tartományok a' hofzfas adozás és táborozás miatt. Az Oroszoktól felettébb meg vagynak rettenve: így szollanak, hogy midőn 1000-ren tettik hogy ezek felejek közelittenének, tsak azon veszik észre, hogy 9000-ren is tűnek elő. Különöfön a' magok nagyobb Vezerejekre neheztelnek, azt tartván rollok, hogy többnyire hiteket el-hagyott Kresztények levén, midőn verekednek, tsára.

Izánakodással vífeltetnek volt felekezeteikhez, mely miatt meg szoktanak mindenkor ellenlégeiktől vértetni.

Az Oborsai Táborból Juliusnak 6 dikán. — Itten Oborsán, hol az-elmúlt elztend: benn 13 hetekig táborbann Izenvedtünk, azon helyyen már Jan. 22-dikétől fogva 10-ezer embereink táboroznak F. M. Lajtinánt *Olivier Vallis* vezersége alatt, és a mint hallyuk több ezereink is útbann vagynak: Reserva ágyuink a' szükséges munitioval már meg érkeztenek. A' Tsajkák minden hozzájuk való készületekkel, emberekkel és munitioval edgyütt *Brahován* töltik idejeket 's várják a' jövendőt. — A' Törökök által ellenben *Viddin* Várolsa háta megett táboroznak, és *Mehmed* Basának keze alatt 12 ezren dohányoznak. Ezeknek nintsen ágyujok, hanem *Viddinnek* Sántzairól hármat erővel vettenekek, mellyekkel lövöldözvén mülattják magokat napoként. A' *Timok* vize mellett is, az hoi *Brahován* áll a' Dunába szakad, 10-ezer Törökök táboroznak: de ezek-is ágyu nélkül. A' Német katonaságtól keveset láttanak tartani: ellenben úgy itélnek magok, hogy ha a' Magyar Sergek által tanálnak a' Dunán átenni, *Bulgáriában* is lehetetlen léfzen meg-maradálók. — Mi már két télen Izenvedtünk egymás után szélő vigyázaton, 's most ismét táborba feklzünk, még is Commissariusaink munderjainkat el-húzzák, 's mikor 100-at kérünk 50-ot adnak: köz-népünk tsak hogy nem mézitelzen; éjjel nappal rongyos munderjábann sugorog. A' háborubann jární szokott *Gratis* Gá'sink is benn maradott. A' Német Regimentek-béli Tiszt Utak, kik a' *Bánátsban* vagy Magyar Országon vóltanak; 's már most a' Izelek felé útbann vagynak, ket lovat nyertenek, vagy pedig e' helyyett 50 forintokat. Mi semmit sem még eddig.

Költ Bétsben Juliusnak 15-dikén 1791.